

13 Μαΐου, 1989

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΣΟΦΟΥΛΛΗΣ ΧΑΤΖΗΠΑΝΑΓΗ,

Αιτητής,

v.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η Αίτηση,

(Υπόθεση Αρ. 151/88)

5 Εκτελεστή πράξη — Βεβαιωτική πράξη — Νέα έρευνα — Πράξη επιβεβαιώ-
νουσα προηγούμενη, αλλά μετά από νέαν έρευνα, είναι εκτελεστή — Τι
είναι νέα έρευνα — Εάν η διοίκηση λάβει υπόψη νέα στοιχεία ή προϋ-
πάρχοντα, που ήταν άγνωστα σ' αυτήν κατά την λήψη της πρώτης απο-
φάσεως, υπάρχει νέα έρευνα.

10 Ανάκληση διοικητικής πράξεως — Παράνομη διοικητική πράξη —
Παρέλευση μακρού χρόνου — Η ανάκληση επιτρέπεται, εάν τούτο επι-
βάλλουν λόγοι δημοσίου συμφέροντος ή εάν η πράξη είχε στηριχθεί σε
δόλια ή απατηλή ενέργεια του ενδιαφερομένου — Δεν επιτρέπεται λόγω
διαφορετικής εκτίμησης των ιδίων δεδομένων.

15 Λέξεις και φράσεις — “μόνιμη κατοικία” στο σχέδιο Βοήθειας Εκτοπισθέντων
και Παθόντων 1974 — Σημαίνει “συνήθη διαμονή” — Δημόσιος υπάλλη-
λος ή αστυνομικοί που κατοικούσαν στην έδρα τους — Είχαν “μόνιμη
κατοικία” εκεί — Το στοιχείο της επιλογής με ελευθερηβούληση του τύπου
διαμονής δεν αποτελεί προϋπόθεση.

20 Πλάνη περί τα πράγματα — Άγνοια γεγονότων λόγω παραλείψεως διεξα-
γωγής δέουσας έρευνας — Είναι πλάνη περί τα πράγματα.

Κατά τον αμέσως προ της Τουρκικής εισβολής χρόνο ο αιτητής υπη-

ρετούσε ως μέλος της Αστυνομικής Δυνάμεως στο Τρίκωμο. Στις 4.9.94 του εκδόθηκε ταυτότητα εκπολισμένου. Στις 13.2.87 υπέβαλε αίτηση αντικαταστάσεώς της για νόμιμο σκοπό. Ο καθ' ου η Αίτηση αρνήθηκε και ακύρωσε και την ταυτότητα της 4.9.74, γιατί η συνήθης διαμονή του πριν την Τουρκική Εισβολή δεν ήταν οποιαδήποτε τουρκοκρατούμενη περιοχή. 5

Ο αιτητής υπέβαλε ένσταση, στην οποία επεσύναψε βεβαίωση του Κοινοτάγχη Λευκονοίκου ότι κατάγεται από το Λευκόνιο και κατά την Τουρκική εισβολή ήταν αστυνομικός στο Τρίκωμο και κατοικούσε με τη γιαγιά του Μηλιά Π. Καμιντζή στο Λευκόνιο. 10

Η ένσταση απερρίφθη. Η παρούσα Αίτηση Ακυρώσεως καταχωρήθηκε μετά την παρέλευση 75 ημερών από την πρώτη απόφαση, αλλά εντός 75 ημερών από την δεύτερη. 15

Ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, το Ανώτατο Δικαστήριο δέχθηκε ότι η δεύτερη απόφαση ήταν εκτελεστή πράξη, ότι λόγω παρόδου 13 1/2 ετών η έκδοση της ταυτότητας δεν μπορούσε να ανακληθεί εφόσον δεν είχε επιτευχθεί με δόλια ή απατηλά μέσα και εφόσον το δημόσιον συμφέρον δεν επέβαλλε την ανάκληση. Εν πάση περιπτώσει η διοίκηση παρερμηνεύσε τον όρο "μόνιμη κατοικία" στο Σχέδιο Βοηθείας Εκπολισθέντων και Παθόντων και δεν είχε διεξάγει δευσα έρευνα, με αποτέλεσμα άγνοια ουσιωδών γεγονότων, που ισοδυναμεί με πλάνη περί τα πράγματα. 20

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται χωρίς διαταγή για έξοδα. 25

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Kolokasides v. Republic (1965) 3 C.L.R. 542, 30

Varnava v. Republic (1968) 3 C.L.R. 566,

Kyprianides v. Republic (1982) 3 C.L.R. 611, 35

Spyrou v. Republic (1983) 3 C.L.R. 354,

Moran v. Republic 1 R.S.C.C. 10,

Holy See of Kitium v. Municipal Council Limassol 1 R.S.C.C. 15, 40

3 Α.Α.Δ. Χ' Παναγή ν. Δημοκρατίας κ.α.

Magdesian v Republic (1966) 3 C L R 630,

Protopapas v Republic (1967) 3 C L R 411,

5 *Kritiotis v Municipality of Paphos and Others (1986) 3 C L R. 322,*

Charalambides v Republic, 1964 C L R 326,

A & S Antoniadis & Co v Republic (1965) 3 C L R 673,

10

Paschali v Republic (1966) 3 C L R 593,

Yiangou and Another v Republic (1976) 3 C L R 101,

15

Andreou v Republic (1985) 3 C L R 809,

Yiorghalides v Republic (1986) 3 C L R 99,

Matsas v Republic (1985) 3 C L R 54,

20

Razis and Another v Republic (1979) 3 C L R 127,

Christides v Republic (1966) 3 C L R 732,

25

Iordanou v Republic (1967) 3 C L R 245,

Constantinou v Republic (1969) 3 C L R 190,

Mikelides v Republic (1981) 3 C L R 461,

30

Republic v Georghiadis (1972) 3 C L R 594,

Pierdes v Republic (1969) 3 C L R 274

35 **Προσφυγή.**

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Λειτουργού Εγγραφής με την οποία ακυρώθηκε η προσφυγική ταυτότητα του αιτητή.

40 *Κ. Κούσιος, για τον Αιτητή*

Α. Βασιλειάδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Β', για τους

Καθ'ων η αίτηση.

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την προσφυγή αυτή ο αιτητής ζητά την ακύρωση της απόφασης του Λειτουργού Εγγραφής, με την οποία ακυρώθηκε η προσφυγική του ταυτότητα, Αρ. 60477 και δεν αντικαταστάθηκε με άλλη, που κοινοποιήθηκε στον αιτητή με επιστολή ημερομηνίας 11 Δεκεμβρίου, 1987. 5

Ο αιτητής γεννήθηκε στο Γενικό Νοσοκομείο Λευκωσίας το 1951. Κατατάχθηκε στην Αστυνομική Δύναμη Κύπρου το 1971. Ήταν τοποθετημένος στον Αστυνομικό Σταθμό της πόλης Αμμοχώστου μέχρι 28 Ιανουαρίου, 1974. Από 28 Ιανουαρίου, 1974, μέχρι 14 Μαρτίου, 1974, εργάστηκε προσωρινά στο Τρόδος ως μέλος της Προεδρικής Φρουράς και από 14 Μαρτίου, 1974, μέχρι την κατάληψη της περιοχής από τα Τουρκικά στρατεύματα εισβολής υπηρετούσε στον Αστυνομικό Σταθμό Τρίκωμου στην επαρχία Αμμοχώστου. Διέφυγε προς τις περιοχές που ελέγχει το Κράτος, όπως και οι υπόλοιποι Ελληνοκύπριοι. 10
15
20

Στις 4 Σεπτεμβρίου, 1974, του εκδόθηκε "Ταυτότητα Εκπολιτισθείσας Οικογενείας Αρ. 60477". Τόπος προελεύσεως στην ταυτότητα αναφέρεται "Τρίκωμο". 25

Στις 16 Μαρτίου, 1976, τέλεσε το γάμο του με τη Χριστίνα Π.. Δημητρίου στην Παλλουριώτισσα. Από το γάμο γεννήθηκαν τρία παιδιά: Ο Ιωάννης - 7 Απριλίου, 1977, η Ελένη - 20 Ιουνίου, 1980 και η Χρυσταλλένη - 22 - Ιουνίου 1985. 30

Στις 13 Φεβρουαρίου, 1987, για νόμιμο σκοπό υπόβαλε στο Λειτουργό Εγγραφής, Υπουργείο Εσωτερικών, αίτηση για αντικατάσταση της προσφυγικής του ταυτότητας. Επισύναψε πιστοποιητικό γάμου και πιστοποιητικά γεννήσεως των τριών παιδιών του. 35

Με επιστολή, ημερομηνίας 29 Ιουνίου, 1987, ο Λειτουργός Εγγραφής πληροφόρησε τον αιτητή ότι:-

"Η αίτηση σας .... για αντικατάσταση της προσφυγικής σας ταυτότητας, με αρ. 60477 Δ.Τ. 504186 μελετήθηκε προσεχτικά και αποφασίστηκε να απορριφθεί. Ως εκ τούτου η 40

προσφυγική ταυτότητα με αρ. 60477 ακυρώθηκε.

5 2. Η πιο πάνω απόφαση βασίζεται στο γεγονός ότι η συνήθης διαμονή σας πριν την Τουρκική Εισβολή δεν ήταν οποιαδήποτε τουρκοκρατούμενη περιοχή”.

10 Ο αιτητής σε πολύ σύντομο χρόνο, στις 14 Ιουλίου, 1987, με επιστολή του πληροφόρησε το Λειτουργό Εγγραφής ότι το 1951 οι γονείς του κατοικούσαν στο Λευκόνοικο. Η μητέρα του μεταφέρθηκε εσπευσμένα στο Γενικό Νοσοκομείο Λευκωσίας για γέννα. όπου ο αιτητής γεννήθηκε στις 14 Φεβρουαρίου, 1951. Η μητέρα του απεβίωσε στις 18 Φεβρουαρίου, 1951 και τον μεγάλωσε η γιαγιά του από τη μητέρα του στο Λευκόνοικο. Πριν την Τουρκική εισβολή εργαζόταν στον Αστυνομικό Σταθμό Τρίκωμου, 15 αλλά είχε την τακτική διαμονή του στο σπίτι της γιαγιάς του στο Λευκόνοικο. Επισύναψε βεβαίωση του Κοινοτάρχη Λευκονοίκου ότι κατάγεται από το Λευκόνοικο και κατά την Τουρκική εισβολή ήταν αστυνομικός στο Τρίκωμο και κατοικούσε με τη γιαγιά του Μηλιά Π. Καμιντζή στο Λευκόνοικο.

20

Ο Λειτουργός Εγγραφής αποφάσισε να στείλει “νέα αρνητική απάντηση” στις 11 Δεκεμβρίου, 1987, η οποία έχει:-

25

“Έχω οδηγίες ν’ αναφερθώ στην επιστολή σας με ημερομηνία 14 Ιουλίου, 1987, σχετικά με το θέμα της προσφυγικής σας ιδιότητας και να σας πληροφορήσω ότι δεν έχω τίποτε περισσότερο να προσθέσω στην επιστολή μου με τον ίδιο αριθμό φακέλου και με ημερομηνία 29 Ιουνίου, 1987, που στάληκε σε σας, αντίγραφο της οποίας επισυνάπτω για εύκολη αναφορά”.

30

Ο αιτητής καταχώρισε την παρούσα προσφυγή στις 18 Φεβρουαρίου, 1988.

35

Ο δικηγόρος των καθ’ων η αίτηση πρόβαλε προδικαστική ένσταση ότι η προσφυγή είναι εκπρόθεσμη. Στην αγωγή του ισχυρίστηκε ότι η προσβαλλόμενη πράξη είναι βεβαιωτική της εκτελεστής διοικητικής πράξης που λήφθηκε στις 30 Ιουνίου, 1987· ότι η Διοίκηση δεν είχε ενώπιόν της νέα στοιχεία εκτός 40 από αυτά που περιέχονται στην πιο πάνω αναφερόμενη επιστολή του αιτητή και ότι η επιστολή έγινε για να παρακαμφθεί η πρόνοια της προθεσμίας των 75 ημερών.

Ο δικηγόρος του αιτητή, από την άλλη, υποστήριξε ότι τέθηκαν ενώπιον της Διοίκησης νέα σημαντικά στοιχεία και η βεβαίωση του Κοινοτάρχη Λευκονοίκου, ότι έγινε νέα έρευνα και ως εκ τούτου η προσβαλλόμενη πράξη δεν είναι βεβαιωτική και η προσφυγή δεν είναι εκπρόθεσμη.

5

Έχει καθιερωθεί νομολογιακά ότι η Αναθεωρητική Δικαιοδοσία του Δικαστηρίου τούτου περιορίζεται στον έλεγχο της νομιμότητας εκτελεστών διοικητικών πράξεων και αποφάσεων. Η προσβαλλόμενη πράξη πρέπει να είναι πράξη με την οποία η βούληση του διοικητικού οργάνου γίνεται γνωστή για ένα θέμα, πράξη που παράγει έννομα αποτελέσματα έναντι του διοικουμένου και συνεπάγεται την άμεση εκτέλεσή της.

10

Βεβαιωτική πράξη ή απόφαση είναι πράξη ή απόφαση της Διοίκησης η οποία επαναλαμβάνει το περιεχόμενο της προηγούμενης εκτελεστής πράξης και δείχνει την επιμονή της Διοίκησης στην απόφαση που λήφθηκε. Δεν είναι αφ' εαυτής εκτελεστή πράξη, γιατί δεν αποφασίζει από μόνη της τη νομική θέση μιας υπόθεσης. Πράξη, όμως, που περιέχει επιβεβαίωση προηγούμενης πράξης, μπορεί να είναι εκτελεστή και ως εκ τούτου να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής για ακύρωση, όταν γίνεται μετά από νέα έρευνα. (*Nicos Kolokassides and The Republic of Cyprus through The Minister of Finance* (1965) 3 C.L.R. 542· *Christakis L. Varnava v. Republic (District Officer Nicosia and Another)* (1968) 3 C.L.R. 566· *Kyprianides v Republic* (1982) 3 C.L.R. 611· *Spyrou v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 354).

15

20

25

Αν η πράξη που προσβάλλεται είναι βεβαιωτική και όχι εκτελεστή διοικητική με βάση τις πρόνοιες της παραγράφου 3 του Άρθρου 146, η προσφυγή είναι εκπρόθεσμη, γιατί η εκτελεστή διοικητική πράξη του Ιουνίου του 1987 δεν προσβλήθηκε μέσα στην επιτακτικά καθορισμένη περίοδο των 75 ημερών - [*John Moran and The Republic (Attorney - General and Minister of Interior)* 1 R.S.C.C. 10· *Holy See of Kitium and Municipal Council, Limassol* 1 R.S.C.C. 15· *Ananias Mahdesian and The Republic of Cyprus, through The Commissioner of Income Tax* (1966) 3 C.L.R. 630· *Andreas Protopapas v. Republic (Ministry of Education)* (1967) 3 C.L.R. 411].

30

35

40

Πότε λαμβάνει χώρα νέα έρευνα είναι θέμα πραγματικό. Ο

Στασινόπουλος στο “Δίκαιον των Διοικητικών Διαφορών” (1964), 4η Έκδοση, στη σελ. 176 αναφέρει:

5 “Πότε υπάρχει νέα έρευνα. - Πότε νέα έρευνα, είναι ζήτημα πραγματικών. Θεωρείται όμως γενικώς νέα έρευνα η λήψις υπ’ όψιν νέων ουσιαδών νομικών ή πραγματικών στοιχείων, κρίνεται δε αυστηρώς το χρησιμοποιηθέν νέον υλικόν, διότι δεν πρέπει ο απωλέσας την προσθεσίαν διά την προσβολήν μας εκτελεστής πράξεως, να δύναται να καταστρατηγή την
10 προθεσίαν ταύτην διά της δημιουργίας νέας πράξεως, η οποία εξεδόθη κατ’ επίφασιν μεν κατόπιν νέας ερεύνης, κατ’ ουσίαν όμως επί τη βάσει των αυτών στοιχείων. Ούτω, δεν θεωρείται νέα έρευνα η παραπομπή της υποθέσεως εκ νέου εις συμβούλιον, προς εξέτασιν από νομικής αποκλειστικώς
15 πλευράς ή η παραπομπή προς γνωμάτευσιν εις το νομικόν συμβούλιον ή η επίκλησις άλλης νομικής διατάξεως εκτός εκείνης εφ’ ης είχε στηριχθή η αρχική πράξις, εφ’ όσον δεν γίνεται επίκλησις και νέων πραγματικών στοιχείων.

20 Νέα έρευνα υπάρχει ιδίως εάν, προ της εκδόσεως της νεωτέρας πράξεως, λαμβάνη χώραν εξέτασις στοιχείων κρίσεως νεωστί προκυπτόντων ή προϋπαρχόντων μεν αλλά τέως αγνώστων, άτινα νυν λαμβάνονται προσθέτως διά πρώτην
25 φοράν υπ’ όψιν. Ομοίως, νέαν έρευναν συνιστά η διενέργεια αυτοψίας ή η συλλογή συμπληρωματικών επί της υποθέσεως πληροφοριών”.

30 Το απόσπασμα αυτό έχει υιοθετηθεί σε μεγάλο αριθμό υποθέσεων από το Δικαστήριο αυτό. [Βλ. μεταξύ άλλων, *Kyprianides, Spyrou* (ανωτέρω) και *Kritiotis v. Municipality of Paphos and Others* (1986) 3 C.L.R. 322, σελ. 337].

35 Στην υπόθεση *Spyrou* (ανωτέρω) ο αιτητής υπόβαλε δύο πιστοποιητικά Χωροτικής Αρχής και κρίθηκε από το Δικαστήριο ότι η νέα πράξη δεν ήταν βεβαιωτική αλλά νέα εκτελεστή διοικητική πράξη.

40 Με βάση τα στοιχεία του φακέλου στην παρούσα υπόθεση, το περιεχόμενο της επιστολής 14 Ιουλίου, 1987, και το πιστοποιητικό του Κοινοτάρχη, έχω τη γνώμη ότι η πράξη της 29ης Ιουνίου, 1987, συγχωνεύθηκε στη μεταγενέστερη πράξη της 11ης Δεκεμβρίου, 1987, και ότι η προσβαλλόμενη διοικητική πράξη

είναι νέα εκτελεστή πράξη, παρόλο ότι περιέχει επιβεβαίωση της προηγούμενης. Ως εκ τούτου η προσφυγή δεν είναι εκπρόθεσμη.

Ο δικηγόρος του αιτητή υποστήριξε ότι η προσβαλλόμενη πράξη είναι ανάκληση της πράξης έκδοσης της προσφυγικής ταυτότητας της 4ης Σεπτεμβρίου, 1974, η οποία δεν ήταν επιτρεπτή λόγω του μακρού χρόνου που μεσολάβησε - πάνω από 13 χρόνια.

5

Η άλλη πλευρά υπόβαλε ότι μπορούσε να ανακληθεί η πράξη του 1974, γιατί "ο αιτητής χρησιμοποίησε απατηλά μέσα για την έκδοση της προσφυγικής ταυτότητας προς όφελος του".

10

Η ανάκληση είναι εκτελεστή διοικητική πράξη που υπόκειται στην Αναθεωρητική Δικαιοδοσία του Δικαστηρίου. Με την ανάκληση εξαιρείται η προηγούμενη πράξη. Η ανάκληση των νομίμων διοικητικών πράξεων είναι επιτρεπτή, εφόσον δεν θίγονται δικαιώματα των πολιτών που δημιουργήθηκαν με την πράξη που ανακαλείται, ή για λόγους δημοσίου συμφέροντος. Οι παράνομες πράξεις, δηλαδή πράξεις που εκδόθηκαν κατά παράβαση νόμου και εκείνες που εκδόθηκαν με πλάνη για τα πράγματα, μπορούν να ανακληθούν. Η ανάκληση όμως δεν επιτρέπεται ύστερα από την παρέλευση μακρού χρόνου, εκτός εάν λόγοι δημοσίου συμφέροντος επιβάλλουν την ανάκληση, ή η πράξη που ανακαλείται στηρίχτηκε σε δόλια ή απατηλή ενέργεια του ενδιαφερομένου προσώπου. Ανάκληση λόγω διάφορης εκτίμησης των ιδίων δεδομένων δεν είναι επιτρεπτή και η πράξη της ανάκλησης ακυρώνεται. [Βλ. Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1929-1959, σελ. 198-205, Σπηλιωτοπούλου "Εγχειρίδιον Διοικητικού Δικαίου", σελ. 168-173, *Charalambos Charalambides and The Republic of Cyprus, through (a) The Minister of Finance, (b) The Council of Ministers*, 1964 C.L.R. 326, σελ. 334, *A & S. Antoniadēs & Co. and The Republic of Cyprus, through The Minister of Finance* (1965) 3 C.L.R. 673, σελ. 682. *Iro Paschali and The Republic of Cyprus, through 1. The Public Service Commission, 2. The Minister of Finance* (1966) 3 C.L.R. 593, σελ. 609, *Nicolas Yiangou and Another v. Republic (Minister of Commerce and Industry)* (1976) 3 C.L.R. 101, σελ. 105, *Andreou v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 809 *Yiorgallides v. P.S.C.* (1986) 3 C.L.R. 99].

15

20

25

30

35

40

Στην παρούσα υπόθεση η πράξη που ανακλήθηκε ήταν νόμιμη. Ο αιτητής δήλωσε ως τόπο προέλευσής του το Τρίκωμο.

Αυτό, ούτε δόλιο ήταν, ούτε απατηλό. Η αρχική πράξη δεν εκδόθηκε με πλάνη περί τα πράγματα. Εάν η Διοίκηση μετά από δεκατριάμισυ χρόνια έδωσε διαφορετική εκτίμηση και διαφορετικό νομικό χαρακτήρα των πραγματικών γεγονότων, αυτό δεν επιτρέπει την ανάκληση. Ο κάτοχος προσφυγικής ταυτότητας έχει ορισμένα δικαιώματα και ωφελήματα. Ο χρόνος που πέρασε από το 1974 είναι τόσο μακρύς που δεν μπορεί να θεωρηθεί εύλογος. Η ανάκληση δεν ήταν επιτρεπτή, γιατί η αρχική πράξη που ανακλήθηκε δεν εκδόθηκε με δόλο, ούτε το όργανο που την εξέδωσε παρασύρθηκε στην έκδοσή της από απατηλή ενέργεια του αιτητή, ούτε υπάρχει ισχυρισμός πως η ανάκληση έγινε για λόγους δημοσίου συμφέροντος.

Η ανακλητική πράξη πρέπει να είναι αιτιολογημένη. Ανακλητική πράξη που στερείται νόμιμης αιτιολογίας ακυρώνεται. [Βλ. Υπόθεση Συμβουλίου Επικρατείας 536/38, Αποφάσεις Συμβουλίου Επικρατείας 1958 (Α) Π].

Η αιτιολογία στο φάκελο είναι ότι ο αιτητής "ήταν ελεύθερος αστυνομικός και πριν και μέχρι την εισβολή υπηρετούσε σε αστυνομικούς σταθμούς της επαρχίας Αμμοχώστου και διέμενε σ' αυτούς και οι γονείς του δεν ήταν εκτοπισμένοι". Η αιτιολογία αυτή δεν μπορεί να στηρίξει ανάκληση δεκατριάμισυ χρόνια μετά και δεν έχει νομικό αποτέλεσμα. Η ανάκληση μετά από τόσα χρόνια είναι αντίθετη με τις αρχές της χρηστής διοίκησης. Για τους λόγους αυτούς η προσβαλλόμενη πράξη θα ακυρωθεί.

Επειδή υπάρχει ουσιαστική αμφισβήτηση αναφορικά με την αντικατάσταση της προσφυγικής ταυτότητας, θεωρώ σκόπιμο να εξετάσω και τα υπόλοιπα ζητήματα που εγείρονται στην προσφυγή.

Ο αιτητής ζητά την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης για τους επιπρόσθετους λόγους ότι η πράξη είναι προϊόν πλάνης για τα πράγματα και ότι δεν έγινε η πρέπει έρευνα. Διαφορά επίσης υπάρχει μεταξύ των μερών αναφορικά με την ερμηνεία του όρου "μόνιμος κατοικία".

Το Σχέδιο Βοήθειας Εκτοπισθέντων και Παθόντων, που εγκρίθηκε από το 1974, προβλέπει ότι εκτοπισθείς είναι άτομο του οποίου:-

“(ι) Η μόνιμος κατοικία ευρίσκεται εις κατειλημμένη υπό των Τούρκων περιοχή, ή κατέστη απροσπέλαστος, ή

(ιι) .....

5

Ο δικηγόρος των καθ'ων η αίτηση εξομοιώνει το νόημα του όρου “μόνιμος κατοικία” με τον όρο “μόνιμη εγκατάσταση” και αναφέρθηκε στην υπόθεση *Matsas v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 54, στην οποία ερμηνεύτηκε ο όρος “μόνιμη εγκατάσταση Κυπρίων στο εξωτερικό”.

10

“Μόνιμος κατοικία” στο κείμενο του Σχεδίου Βοήθειας Εκπολισθέντων και Παθόντων σημαίνει τη συνήθη διαμονή ενός ατόμου σε αντιδιαστολή με προσωρινή ή έκτακτη διαμονή - (*Razis and Another v. Republic* (1979) 3 C.L.R. 127).

15

Δημόσιοι υπάλληλοι και αστυνομικοί οι οποίοι κατοικούσαν στην έδρα τους είχαν μόνιμη κατοικία τον τόπο της έδρας τους, γιατί δεν είναι αναγκαίο η κατοικία να έχει το στοιχείο της επιλογής με ελεύθερη βούληση ή το χαρακτηριστικό στοιχείο της κατοικίας με την έννοια του “domicile”.

20

“Κατοικία” είναι στίτι, τόπος όπου κατοικεί κανείς - (“Το Μεγάλο Λεξικό της Νεολληνικής Γλώσσας”, Α. Γεωργοπαπαδάκου). Είναι τόπος διαμονής, το οικοδόμημα όπου διαμένει κάποιος (“Αντιλεξικόν ή Ονομαστικόν της Νεολληνικής Γλώσσας”, Θεολ. Βοσταντζόγλου). “Μόνιμος”, και στα δυο πιο πάνω λεξικά, ορίζεται σαν “αντίθετος του προσωρινού”.

25

Ο ανήλικος μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει κατοικία του την κατοικία των γονέων του, έστω και αν κατοικεί σε άλλο μέρος. Ενήλικο πρόσωπο, μέλος της Αστυνομικής Δύναμης, το οποίο είναι τοποθετημένο στην επαρχία Αμμοχώστου και ειδικά την κρίσιμη περίοδο στο Τρίκωμο, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι είχε κατοικία του τον τόπο διαμονής της δεύτερης οικογένειας του πατέρα του.

30

35

Ένα πρόσωπο μπορεί να έχει τη μόνιμη κατοικία του σε μια πόλη ή κοινότητα χωρίς να διαμένει σε ιδιόκτητη οικία.

40

Οι καθ'ων η αίτηση ενήργησαν με πλάνη για το νόμο. Η αιτιολογία, όπως φαίνεται στο φάκελο, είναι ότι ο αιτητής

κατάγεται από τη Λευκωσία και οι γονείς του δεν είναι εκτοπισμένοι. Ο αιτητής γεννήθηκε στο Γενικό Νοσοκομείο, κάτω από τις συνθήκες που αναφέρθηκαν ενωρίτερα. Η σύνδεση καταγωγής του με τη Λευκωσία είναι η μεταφορά της μητέρας του για σκοπούς τοκετού στο Γενικό Νοσοκομείο Λευκωσίας. Αν με το όρο “γονείς” η Διοίκηση εννοεί και τους δυο γονείς, αυτό δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα, γιατί η μητέρα του αιτητή από 18 Φεβρουαρίου, 1951. μένει στις αιωνίους μονάς.

10 Αν η Διοίκηση δεν προβεί στην πρόεπουσα έρευνα και ως εκ
 15 τούτου στερείται γνώσης ουσιαστικών γεγονότων, αυτό είναι
 πλάνη για τα πράγματα - [*Christos Christides and The Republic of Cyprus, through The Director of Inland Revenue Department of the Ministry of Finance* (1966) 3
 C.L.R. 732· *Iordanis G. Iordanou v. Republic (Public Service Commission)* (1967) 3 C.L.R. 245· *Ioannis Constantinou v. Republic (Council for the Reinstatement of Dismissed Civil Servants)* (1969) 3 C.L.R. 190, 207, 208· *Mikellidou v. Republic* (1981) 3 C.L.R. 461].

20 Στην υπόθεση *Republic (Public Service Commission) v. Lefkos Georgiades* (1972) 3 C.L.R. 594, στις σελ. 645-646 ειπώθηκε:

25 “Regarding the findings of fact, there is a long line of cases
 which decide that there is a presumption in favour of the
 correctness of the findings of fact by the administration. This
 presumption is weakened, once the applicant succeeds in
 30 rendering possible the existence of misconception of fact on the
 part of the Commission, even by creating doubts in the mind of
 the Court about the correctness of such findings of fact. *In Pierides v. The Republic* (1969) 3 C.L.R. 274, dealing with this
 point, I said at p. 290:-

35 ‘In reaching this conclusion, to annul the decision of the
 Public Service Commission, I have adopted and followed a
 passage from the well-known textbook on the Law of
 Administrative Acts by Stassinopoulos, 1951 edn. at p. 304. The
 effect of this passage is that the presumption in favour of the
 40 correctness of the finding of fact by the administration, is
 weakened, once the litigant succeeds in rendering the
 misconception possible, that is, simply to create doubts in the

mind of the judge about the correctness of the findings of fact by the administration. In such cases, the judge, finding himself in doubt, is not inclined to follow the aforesaid presumption, but he resorts to the one of the two courses; that is, he either (a) directs production of evidence, or (b) he annuls the act so that the administration may ascertain the actual circumstances in a way not leaving doubts'. See also *Stavros Sentonaris v. The Greek Communal Chamber* 1964 C.L.R. 300.

5

The former decision was adopted and followed by me in *Hadjisavva v. The Republic* (reported in this Part at p. 174, ante, at pp. 201-203).

10

There is not doubt, therefore, that our Supreme Court, in exercising its competence under Article 146 of the Constitution, has to examine whether a certain administrative act can be annulled as contravening the provisions of the law. The mistaken valuation of the real facts and the mistaken subjection or non-subjection of those facts to the said legal provisions, constitutes contravention of the law for the purposes of Article 146. See the well-known textbook of Tsatsos, 3rd ed., on "application for annulment before the Council of State", at p. 31 et seq. See also *Waline Droit Administratif*, at p. 438 et seq. In case 368 of 1937, the Greek Council of State, dealing with the question of misconception of the real facts, took the view that misconception of the facts by the administration is an indirect contravention of the law, and provides a reason for the annulment of such decision of the administration".

15

20

25

Από όλα τα ενώπιον του Δικαστηρίου στοιχεία φαίνεται πως η έρευνα ήταν ελλιπής, η πράξη ήταν αποτελέσματα πλάνης για τα πράγματα, αντίθετη με το Νόμο και εκδόθηκε με κατάχρηση και/ή υπέρβαση εξουσίας.

30

Για τους πιο πάνω λόγους η προσβαλλόμενη απόφαση ακυρώνεται.

35

Με δισταγμό δεν κάνω διαταγή για έξοδα.

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται χωρίς έξοδα.

40